

ମୃତ ବାଣୀ

ମା ମଙ୍ଗଳା ମନ୍ଦିର ପରିଚାଳନା ସମିତି,
ଖଡ଼ଗପ୍ରସାଦ ଆନୁକୁଲ୍ୟରେ
ମା ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ନୂତନ ମନ୍ଦିର ଏବଂ ବିଗ୍ରହ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ମହୋତ୍ସବ
ଉପଲକ୍ଷେ ତା.ମା. ୩୦୪ ରିଖରେ
ଗଜପତି ମହାରାଜା ଶ୍ରୀ ଦିବ୍ୟସିଂହ ଦେବଙ୍କ ଦ୍ଵାରା
ଉନ୍ମୋଚିତ ଜ୍ଞାନ-ଯଜ୍ଞ-ପ୍ରସାଦ ।

ମୂଲ୍ୟ - ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍କୁରଣ ଓ ଆଚରଣ

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ସର୍ବମଙ୍ଗଳା ସ୍ତୁତି

ପାତକ ହୀରିଣି ଦେବି ! ପ୍ରଣମାମି ହରପ୍ରିୟେ ।

ମୁନାତି ସ୍ଥାନମସ୍ତ୍ରାକ ଅଧିଷ୍ଠାନେ ନହି ତବ ॥

ଅଶୁଭଂ ନିଧନଂ ଯାତୁ ପ୍ରଣମାମି ବିପଦକ୍ଷୟେ ।

ଏତଦ୍ ମେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦେବି ! ତ୍ବମେକଂ ଶରଣଂ ମମ ॥

ଭକ୍ତିଂ ଚେତ୍ସି ଗୁଣଂ ଦେହି ମହ୍ୟଂ ତ୍ବଂ ପରମେଶ୍ଵରି ।

ତେନ ହୀନୋ ମନୁଷ୍ୟାଣାଂ ସଦା ଦେଶ ହିତେ ରତିଂ ॥

ସମ୍ପଦଂ ଲୋକାସର୍ବେ ପ୍ରଣମନ୍ତି ପଦାମ୍ଭୁଜମ୍ ।

ଏତଦ୍ ମେ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେବି ! ତ୍ବମେକଂ ଶରଣଂ ମମ ॥

ଗଜପତି ମହରାଜା

ଶ୍ରୀ ଦିବ୍ୟସିଂହ ଦେବ

ଶ୍ରୀମହରା, ପୁରୀ

ତା ୦୩.୧୩.୨୦୦୪

ଦିବ୍ୟ ଆତ୍ମନ,

ଓଁ ନମୋ ଭଗବତେ ବାସୁଦେବାୟ

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ, ପାରିବାରିକ, ସାଂସାରିକ ଓ ସାମାଜିକ ଜୀବନରେ ଅଶାନ୍ତି, ବିଶୃଙ୍ଖଳା, ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ଅସମସ୍ୟାର ମୂଳ କାରଣ ହେଉଛି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନୈତିକ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଆଚରଣ ଅଭାବ । ଯୁଗେ ଯୁଗେ ପୁଣ୍ୟ ଭାରତ ଭୂମିର ମହାନ ବୈଦିକ ସଂସ୍କୃତି, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର, ମୁନି-ରଷି ଓ ମହାପୁରୁଷମାନେ ଭଗବତ୍ ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ଜୀବନର ପରମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରୂପେ ଦର୍ଶାଇ ବିଶ୍ୱ ମାନବ ସମାଜକୁ ସେହି ମହାନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଥରେ ଆଗେଇ ଯିବାକୁ ଦିଗଦର୍ଶନ ଦେଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଆଧୁନିକ ଓ ଗୌଡ଼ିକ ସଂସ୍କୃତିର ଅନୁସରଣରେ ଆମେ ସେହି ମହାନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଥରୁ ଦୂରେଇ ଯାଉଛେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ସାମାଜିକ ଜୀବନରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ବିଶୃଙ୍ଖଳା ଓ ଅଶାନ୍ତି ଦେଖା ଦେଉଛି ।

ଏଣୁ ଆସନ୍ତୁ ! ଆମର ଜୀବନକୁ ଏବଂ ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମକୁ ସେହି ମହାନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷା ଓ ସାଧନାରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରି ଏକ ସୁନ୍ଦର, ସୁସ୍ଥ ଓ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ସମାଜ ନିର୍ମାଣରେ ବ୍ରତୀ ହେବା ।

ସଂଳଗ୍ନ 'ଅମୃତ ବାଣୀ'ରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଜାତୀୟ ଆଚରଣ ବିଧିର ଓଷ୍ଠି ମୂଲ୍ୟବାନ ଉପଦେଶ ଏବଂ ପଦ୍ମପୂଜ୍ୟ ସ୍ବାମୀ ଶିବାନନ୍ଦ ସରସ୍ବତୀ ମହାରାଜାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ସଂକଳିତ ଆମର ପ୍ରାଚୀନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଂସ୍କୃତିର ସାର ସ୍ବରୂପ ୨୦ଟି ପ୍ରଧାନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉପଦେଶ ଓ ସାଧନା ତତ୍ତ୍ବ ଯଦି ଆମେମାନେ ଆମ ଜୀବନରେ ବାସ୍ତବରେ ଆଣି ପାରିବା, ତାହାହେଲେ ଆମ ଜୀବନକୁ ଏକ ଦିବ୍ୟ ଜୀବନରେ ପରିଣତ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପରମାନନ୍ଦ ପ୍ରାପ୍ତି ଓ ଉଗବତ୍ ସତ୍ତା ଉପଲବ୍ଧି କରିପାରିବା ।

ଏହି ମହତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ମା ମଙ୍ଗଳା ମନ୍ଦିର ପରିଚାଳକ ସମିତି ଖଡ଼ଗପ୍ରସାଦ, ଢେଙ୍କାନାଳ ଆନୁକୁଲ୍ୟରେ ତା ୨୭.୦୨.୨୦୦୪ ରିଖ ରୁ ତା ୦୬.୦୩.୨୦୦୪ ରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖଡ଼ଗପ୍ରସାଦ ଗ୍ରାମ ସ୍ଥିତ ମା ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ନୂତନ ସ୍ଥିର ଓ-ବିଗ୍ରହ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନିହୋସବ ଉପଲକ୍ଷେ ନାମଯଜ୍ଞ ଓ ପ୍ରବଚନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ ଏକ ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ । ଏହିଭଳି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚେତନା ଜାଗରଣ ନିମନ୍ତେ, ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଆୟୋଜନ କରିବା ପାଇଁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ବିନମ୍ର ଅନୁରୋଧ ।

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁ ଏବଂ ଶ୍ରୀ ସଦ୍ଗୁରୁଦେବ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଥରେ ଆଗେଇ ନିଅନ୍ତୁ — ଏହା ହିଁ ଏହି ସେବକର ବିନମ୍ର ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ହରି ଓଁ ତତ୍ ସତ୍

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଚରଣାଶ୍ରିତ
ଦିବ୍ୟସିଂହ ଦେବ

ଅମୃତବାଣୀ - ୧

ଭାରତୀୟ ନାଗରିକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆଚରଣ ବିଧି :

୧. ଦେଶାତ୍ମବୋଧ - ମାତୃଭୂମି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସର୍ବପ୍ରଥମ ଓ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଧ୍ୟେୟ ନିଧାନ । ତାହାରି ହିତ ଆମର କଲ୍ୟାଣ । ସେଥିପାଇଁ ଦେଶ ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ଆମେ ପ୍ରାଣବଳି ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବା । ଆମର ପିଲାମାନଙ୍କର ଓ ପରିବାର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୃଶପ୍ରେମ ଦେଶାତ୍ମବୋଧ ମନୋଭୂତି, ଦେଶ ଓ ଦେଶଜ ନାଗରିକମାନଙ୍କ ସେବା ନିମନ୍ତେ ଦୃଢ଼ ଧାରଣା ନିବନ୍ଧ କରାଯାଏ ।
୨. କର୍ତ୍ତବ୍ୟ - ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଭକ୍ତି ଏବଂ ସଂସାରୀ ହେବୀ ଆମର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ସର୍ବ ପ୍ରଧାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ନୀତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନଯାପନ ଦେଶ ନିମନ୍ତେ ସବୁଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ମୂଲ୍ୟବାନ ସେବା ।
୩. ଚରିତ୍ର - ଚରିତ୍ର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ପଦ । ନିଷ୍ଠାଳଙ୍କ, ସଜ୍ଜାତ୍ମକାଳିକ ଆମ ଦେଶର ମୂଲ୍ୟବାନ ସମ୍ପଦ । ଏହା ଏକାନ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ ଏବଂ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ । ସେଥି ନିମନ୍ତେ ଶୁଦ୍ଧ ଚରିତ୍ର ଗଠନ ପାଇଁ ସର୍ବାଦୌ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । କାରଣ ତାହାରି ଉପରେ ଆମ ଦେଶର କଲ୍ୟାଣ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ନିର୍ଭର କରେ ।
୪. ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ - ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସଫଳତାର ମୂଳଭିତ୍ତି । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ହିଁ ସମ୍ପଦ । ଚରିତ୍ର ପରେ ଏହା ଦେଶର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଜାତୀୟ ସମ୍ପଦ । ଦେଶର ନାଗରିକ ହେତୁ ଚରିତ୍ର ଗଠନ ଏବଂ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ସୁରକ୍ଷା ଆମର ପ୍ରାଥମିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।
୫. ସଦ୍‌ଗୁଣ - ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ କୁଆ ଖେଳ; ମଦ୍ୟପାନ,

- ନିଶାସେବନ, ଧୂମପାନ, ତାମ୍ବୁଳ ସେବନ ପ୍ରଭୃତି ମନ୍ଦ ଅଭ୍ୟାସର ନିବାରଣ କରିବା ଓ ଲାଞ୍ଜ, ଦୁର୍ନୀତି, ସ୍ଵାର୍ଥପରତା, ବ୍ୟଭିଚାର, ଅସାଧୁତା ଏବଂ ଅସଦାଚାର ଭଳି ମନ୍ଦ ପ୍ରକୃତିକୁ ମୂଳପୋଛ କରିବା । ଦେଶ ପ୍ରତି ଦ୍ରୋହ କରିବା ଅପରାଧ ଏବଂ ଅକ୍ଷମଣୀୟ ପାପ ।
୬. **ସ୍ଵାର୍ଥଜନୀନ ସମ୍ପତ୍ତି** - ହେ ନାଗରିକଗଣ ! ଆମେମାନେ ସର୍ବସାଧାରଣ ସମ୍ପତ୍ତିର ତତ୍ତ୍ଵାବଧାରକ । ତେଣୁ ଜାତୀୟ ସମ୍ପଦକୁ ଆମେ ନଷ୍ଟ, ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର, ଚୋରି କିମ୍ବା ଧ୍ଵଂସ କରିବା ନାହିଁ । ଏହାକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇ ଓ ଯତ୍ନ ସହିତ ରକ୍ଷା କରିବା । ଆମ ଦେଶକୁ ସୁସ୍ଥ ଓ ପରିଷ୍କୃତ ରଖିବା । ଏହା ଆମର ପବିତ୍ର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।
୭. **ଏକ ପରିବାର** - ଦେଶର ସମସ୍ତ ନାଗରିକ ଆମର ଭାଇ ଭଉଣୀ - ଏହି ଭ୍ରାତୃଭାବକୁ ଉପଲକ୍ଷି କରିବା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଭଲ ପାଇବା ଏବଂ ଏକତ୍ର ବୋଧ କରିବା । କାରଣ ଆମେ ଗୋଟିଏ ପରିବାର ।
୮. **ଧର୍ମ** - ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମ, ଧର୍ମନୀତି ଓ ବିଶ୍ଵାସକୁ ଆମେ ସମାନ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବା । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ଵଧର୍ମ ବିଶ୍ଵାସର ଭାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ପରି ଭଲ ପାଇବା । ଆମେ କିଛି ଅନ୍ୟଠାରୁ ଯେଉଁଭଳି ବ୍ୟବହାର ଆଶା କରୁ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେହିଭଳି ବ୍ୟବହାର କରିବା ।
୯. **ଅହିଂସା** - କୌଣସି ହିଂସାମୂଳକ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତୁ । ଦେଶର ସୁଯଶରେ ଏହା କଳଙ୍କ । ଏହା ଆତ୍ମଘାତୀ ଏବଂ ଦେଶର ମଙ୍ଗଳ ଓ ସମୃଦ୍ଧିରେ ବିରାଟ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ । ଆମ ଦେଶର ଆଦର୍ଶର ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିରୋଧୀ ।
୧୦. **ମିତବ୍ୟୟତା** - ସରଳ ଜୀବନ ଯାପନ ଓ ମହତ ଚିନ୍ତା ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରିବା । ଅପବ୍ୟୟ କିମ୍ବା ଅପଚୟ କରିବା ନାହିଁ । ମିତବ୍ୟୟୀ

ହେବା । ଆମ ନିକଟରେ ଥିବା ପଦାର୍ଥକୁ ଆମଠାରୁ କମ୍ ପାଉଥିବା ନାଗରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଣ୍ଟି ଦେବା । ଏକ ଜାତୀୟତା ଗୁଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାରତବର୍ଷର ପ୍ରୟୋଜନ ।

୧୧. ଆଇନ - ଆଇନକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ଏବଂ ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟକୁ ଆମେ ସମର୍ଥନ କରିବା । ଏହାରି ଉପରେ ସମ୍ଭବ ଭାରତର କିନ୍ନାୟା ଏବଂ ସୁବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଉନ୍ନତି ନିର୍ଭର କରେ ।

୧୨. ଦୟାଶୀଳତା - କ୍ଷତ ନ କରିବା (ଅହିଂସା ପରମ ଧର୍ମ) ଆମର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗୁଣ । ଦୟା ହେଲା ଦିବ୍ୟଗୁଣ । ଜୀବଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଆମର ପ୍ରବୃତ୍ତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଭାରତୀୟଙ୍କର ଏହା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଶିକ୍ଷା । ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ଜଗତ ପ୍ରତି ଦୟାକୁ ହେବା ଉଚିତ୍ । ତେବେ ତୁମେ ପ୍ରକୃତ ଭାରତୀୟ ହେବ । ଦୟା, କରୁଣା ଏବଂ ସଦଗୁଣର ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରୂପେ ଜୀବନର ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ବିତାଇବାର ଚେଷ୍ଟା କର ।

୧୩. ପରିବେଶ - ମନୁଷ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରକୃତି ଅବିଭାଜ୍ୟ । ମନୁଷ୍ୟ ଏବଂ ତାର ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶ ଅଜ୍ଞାଜାତାବେ ଜଡ଼ିତ ଏବଂ ପରସ୍ପର ନିର୍ଭରଶୀଳ । ପ୍ରକୃତିର ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ଆମର ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ପୋଷଣ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ତେଣୁ ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶର ସନ୍ତୁଳନ ରକ୍ଷା ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଆମର ନିରାପଦ ଜୀବନ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସମୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ଏହା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ । ସର୍ବସାଧାରଣ ସ୍ଥାନ, ଜଳ ଏବଂ ବାୟୁକୁ ପ୍ରଦୂଷଣ କରିବା ହେଲା ଜାତୀୟ କ୍ଷତି । ଅତୀତରେ କରିଥିବା ଭୁଲକୁ ଆମେ ସଂଶୋଧନ କରିବା ।

୧୪. ଏକତା - ଦେଶର ନାଗରିକ ଯେତେ ଅଧିକ ସଂଘବଦ୍ଧ ହେବେ, ବାଧାବିଘ୍ନ ଏବଂ ବିପଦଗୁଡ଼ିକ ଜୟ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ଆର୍ଥିକ

ଶକ୍ତି ସାମର୍ଥ୍ୟ ଆସିଯିବ । ଏକତା ହିଁ ବଳ । ବିଭେଦତା ପତନର
କାରଣ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାରତ ପାଇଁ ଏହା ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟ । ତେଣୁ ନିବିଡ଼
ସହଯୋଗ ଏବଂ ଆନ୍ତରିକ ସ୍ୱଦିକ୍ଷା ଦେଶର ସମସ୍ତ ନାଗରିକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ
ଆମେ ଉପଯୋଗ କରିବା । ଦେଶକୁ ଭଲ ପାଇବା ଅର୍ଥ ଦେଶର
ନାଗରିକଙ୍କୁ ଭଲ ପାଇବା । ଏହି ଭାବରେ ଦେଶ-ମାତୃକାର ସବୁଠାରୁ
ଉଚ୍ଚ ସେବା ଜଣେ ନାଗରିକ କରିପାରିବ ।

୧୫. ଶିକ୍ଷା - ଭାରତୀୟ ମହାନ ପରମ୍ପରା ବିଷୟକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ନିଜର ଧାରା,
ତାର ଜନ୍ମତ ପରମ୍ପରା ଏବଂ ମହାନୁଭବତାର ଆଦର୍ଶ ଏବଂ ବଞ୍ଚିବାର
କୌଶଳ ଶିକ୍ଷାରେ ଛାନ୍ଦ ପାଇବା ଉଚିତ୍ । ଆମ ଯୁବ ସଂପ୍ରଦାୟ ଏବଂ
ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୃଦ୍ଧ ଉନ୍ନତ ଓ ମୂଲ୍ୟବାନ ଶିକ୍ଷା
ପ୍ରୟୋଜନ । ଏହିପରି ଉପଯୁକ୍ତ ନାଗରିକ ରୂପେ ବିକଶିତ ହୁଅ ଏବଂ
ଜୀବନର ନୀତିଗତ ଆଚରଣରେ ମାତୃଭୂମିର ସେବା କର ।

ସ୍ୱଦେଶପ୍ରେମୀ ନାଗରିକଗଣ !

ଅମୃତବାଣୀ - ୨

କୌଡ଼ିଏଟି ପ୍ରଧାନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉପଦେଶ :

ଏହା ହେଉଛି ସକଳ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସାଧନାର ସାର କଥା । ଏହା
ଆପଣଙ୍କୁ ମୋକ୍ଷ ପ୍ରଦାନ କରିବ । ଏହି ସବୁ ନିୟମ ନିଷ୍ଠାର ସହିତ
ପାଳନ କରନ୍ତୁ । ମନ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକାର କୋମଳତା ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

୧. ପ୍ରାତଃ ଜାଗରଣ - ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରାତଃ ଚାରିଟାବେଳେ ଶୟନ ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତୁ । ଏହି ସମୟଟିକୁ ବ୍ରାହ୍ମ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ବୋଲାଯାଏ, ଶୁଣିବାକୁ ଧ୍ୟାନ ଓ ନାମ ଜପ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ ଅଟେ ।
୨. ଆଶ୍ୱନ - ଜପ ଓ ଧ୍ୟାନ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ପାଇଁ ପୂର୍ବ କିମ୍ବା ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରି ଅନ୍ତତଃ ଅଧ୍ୟାୟ ସମୟ ପଢ଼ାସନ କିମ୍ବା ସିଦ୍ଧାସନ କିମ୍ବା ସୁଖାସନରେ ବସିବା ଅଭ୍ୟାସ କରନ୍ତୁ । ଶୁଦ୍ଧ ସମୟକୁ କ୍ରମେ ତିନିଘଣ୍ଟା ଶ୍ରଦ୍ଧାବତ୍ତ ବଢ଼ାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ତଥା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଶାର୍ଝାସନ କିମ୍ବା ସର୍ବାଙ୍ଗାସନ ଅଭ୍ୟାସ କରନ୍ତୁ, ପ୍ରତିଦିନ ଲଘୁ ବ୍ୟାୟାମ (ଯଥା - ପାଦରେ ଚାଲିବା) କରନ୍ତୁ ଏବଂ କୋଡ଼ିଏ ଥର ପ୍ରାଣାୟାମ କରନ୍ତୁ ।
୩. ଜପ - ପ୍ରତିଦିନ ନିୟମପୂର୍ବକ ଓଁ, ଓଁ ନମୋ ନାରାୟଣାୟ, ଓଁ ନମଃ ଶିବାୟ, ଓଁ ନମୋ ଭଗବତେ ବାସୁଦେବାୟ, ଓଁ ଶରବଣଭବାୟ ନମଃ, ସୀତାରାମ, ଶ୍ରୀରାମ, ହରିଃ ଓଁ, ଗାୟତ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ର - ଏସବୁ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ମନ୍ତ୍ର ୧୦୮ ରୁ ୨୧୬୦୦ (୨୦୦ ମାଳା = $200 \times 108 = 21600$) ଜପ କରନ୍ତୁ ।
୪. ଆହାର ସଂଯମ - ଶୁଦ୍ଧ ସାତ୍ତ୍ୱିକ ଖାଦ୍ୟ ଖାଆନ୍ତୁ । (ଲଙ୍କା) ମରିଚ, ତେନ୍ତୁଳି, ରସୁଣ, ପିଆଜ, ଖଟା, ତେଲ, ସୋରିଷ ତଥା ହିଙ୍ଗୁ ଖାଇବା ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ । ମିତାହାର କରନ୍ତୁ । ପେଟଭରି ଖାଆନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ସବୁ ଖାଦ୍ୟ ଆପଣଙ୍କର ଅତି ପ୍ରିୟ ସେସବୁ ବର୍ଷରେ ଥରେ ଦୁଇଥର ପଦର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖାଆନ୍ତୁ ନାହିଁ । ସରଳ ସାତ୍ତ୍ୱିକ ଭୋଜନ କରନ୍ତୁ । କ୍ଷୀର ଓ ଫଳାହାର ଏକାଗ୍ରତା ରକ୍ଷାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ଖାଦ୍ୟକୁ ଜୀବନ ନିର୍ବାହର ସହାୟକ ଔଷଧ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ । ଜାଣି ରଖନ୍ତୁ ଯେ, ଭୋଗ ନିମନ୍ତେ ଭୋଜନ କରିବା ଏକ ପାପ । ବର୍ଷରେ

୧. ମାସେ ଲୁଗା ଓ ଚିନି ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ । ଆଚାର, ଚଟଣି କିମ୍ବା ତରକାରୀ ବିନା କେବଳ ଚାଉଁ ତାଲି ବା ରୁଟି ତାଲି ଖାଇ ଚଳିବାକୁ ଅଭ୍ୟାସ କରନ୍ତୁ । ତାଲିରେ ଆଉ ଟିକିଏ ଲୁଗା ପଡ଼ୁ ବୋଲି କିମ୍ବା ଚାହା କଫିରେ ଆଉ ଟିକିଏ ଦୁଧ ବା ଚିନି ଦିଅନ୍ତୁ ବୋଲି କହନ୍ତୁ ନାହିଁ ।
୫. ଧ୍ୟାନ - କିମ୍ବ ଧ୍ୟାନ ପାଇଁ ଅଲଗା ଧ୍ୟାନ କୋଠରୀଟିଏ ତାବି ପକାଇ ରଖନ୍ତୁ ।
୬. ଦାନ - ପ୍ରତି ମାସରେ ବା ପ୍ରତି ଦିନ ଯଥାଶକ୍ତି ନିୟମିତ ଦାନ କରନ୍ତୁ । କିମ୍ବା ନିଜ ଆୟରୁ ଟଙ୍କାରେ ଦଶ ପଇସା ହିସାବରେ ନିୟମିତ ଦାନ କରନ୍ତୁ ।
୭. ସ୍ବାଧ୍ୟାୟ - ପ୍ରତିଦିନ ଅନ୍ତତଃ ଅଧ ଘଣ୍ଟାଏ ଗୀତା, ରାମାୟଣ, ଭାଗବତ, ବିଷ୍ଣୁ ସହସ୍ରନାମ, ଲଳିତା ସହସ୍ରନାମ, ଆଦିତ୍ୟ ହୃଦୟ, ଉପନିଷଦ, ଯେଗବଶିଷ୍ଠ ପ୍ରଭୃତି ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଧ୍ୟୟନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ ବିଚାର ପୋଷଣ କରନ୍ତୁ ।
୮. ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ - ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାବଧାନତାର ସହିତ ବୀର୍ଯ୍ୟ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ । ବୀର୍ଯ୍ୟ ହିଁ ବିଭୂତି । ବୀର୍ଯ୍ୟ ହିଁ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି । ବୀର୍ଯ୍ୟ ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତି । ବୀର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଜୀବନ, ବିଚାର ତଥା ବୁଦ୍ଧିର ସାରବସ୍ତୁ ।
୯. ପ୍ରାର୍ଥନା - କେତୋଟି ପ୍ରାର୍ଥନା, ଭଜନ, ଶ୍ଳୋକ, ସ୍ତୋତ୍ର ମୁଖସ୍ଥ କରନ୍ତୁ । କିମ୍ବ ଓ ଧ୍ୟାନ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଆସନରେ ବସି ପ୍ରାର୍ଥନା, ସ୍ତୋତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ଆବୃତ୍ତି କରନ୍ତୁ । ସ୍ତୋତ୍ରପାଠ ମନକୁ ଶାନ୍ତ ଉଚ୍ଚତର ସ୍ତରକୁ ନେଇଥାଏ ।
୧୦. ସତ୍ସଙ୍ଗ - ସର୍ବଦା ସତ୍ସଙ୍ଗ କରନ୍ତୁ । କୁସଙ୍ଗ, ଧୂମପାନ, ଆମିଷ ଭୋଜନ, ମଦ୍ୟପାନ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ । କୌଣସି କୁ-ଅଭ୍ୟାସ ରଖନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

୧୧. ଉପବାସ - ଏକାଦଶୀ ଦିନ ଉପବାସ କରନ୍ତୁ କିମ୍ବା କେବଳ ଦୁଧ ପିଇ ପଳାହାର କରି ରୁହନ୍ତୁ ।
୧୨. ଜପମାଳା - ଗଳାରେ କିମ୍ବା ପକେଟରେ ଗୋଟିଏ ଜପମାଳା ଧାରଣ କରନ୍ତୁ । ଜପମାଳାଟି ରାତିରେ ତକିଆ ତଳେ ରଖି ପାରନ୍ତି ।
୧୩. ମୌନବ୍ରତ - ପ୍ରତିଦିନ ଅନ୍ତତଃ ମୌନବ୍ରତ ପାଳନ କରନ୍ତୁ ।
୧୪. ବାକ୍ ସଂଯମ - ସକଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସୌମ୍ୟ ହିଁ କହନ୍ତୁ । ଅସ୍ତ୍ର କହନ୍ତୁ । ମଧୁର ବଚନ କହନ୍ତୁ ।
୧୫. ତୃପ୍ତ - ଅଳ୍ପରେ ଚଳନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କର ଯଦି ୪ ଖଣ୍ଡ କାମିଜ (ସାର୍ଟ) ଥାଏ, ତେବେ ତାହାକୁ କମାଇ ମାତ୍ର ଖଣ୍ଡିଏ ବା ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ ସାର୍ଟରେ ଚଳନ୍ତୁ । ସବୁଷ୍ଟ ତଥା ପରିତୃପ୍ତ ଜୀବନ ଯାପନ କରନ୍ତୁ । ଅଯଥା ଉଦ୍‌ବେଗ ପରିହାର କରନ୍ତୁ । ସରଳ ଜୀବନ ଯାପନ କରି ଉଚ୍ଚ ଚିନ୍ତା କଟିବାକୁ ଅଭ୍ୟାସ କରନ୍ତୁ ।
୧୬. ଅହିଂସା - କଦାପି କାହାକୁ ଆଘାତ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଅହିଂସା ପରମ ଧର୍ମ । ପ୍ରେମ, କ୍ଷମା ଓ ଦୟା ଦ୍ଵାରା କ୍ରୋଧ ଦମନ କିରନ୍ତୁ ।
୧୭. ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳତା - ଚାକର ବାକରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ସ୍ଵାବଲମ୍ବନଶୀଳତା ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଦ୍‌ଗୁଣ ।
୧୮. ଆତ୍ମସମୀକ୍ଷା - ରାତିରେ ଶୋଇବାକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଦିନ ଭିତରେ କେଉଁ କେଉଁ ଭୁଲ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ବିଚାର କରନ୍ତୁ । ଦୈନିକ ତାଲରୀ ଲେଖନ୍ତୁ ଏବଂ ଆତ୍ମ ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଖଣ୍ଡିଏ ଖାତାରେ ନିୟମିତ ଭାବରେ ପ୍ରତିଦିନ ଦୋଷ ତ୍ରୁଟି ଗୁଡ଼ିକ ଲେଖନ୍ତୁ । ଅତୀତର ଭୁଲ ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

୧୯. ମୃତ୍ୟୁ ସ୍ମରଣ - ମନେ ରଖନ୍ତୁ ଯେ, ମୃତ୍ୟୁ ଛକି ବସିଛି, ସେ ଆସି କେଉଁ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଆପଣଙ୍କୁ ନେଇ ଯିବ, ତାର ଠିକଣା ନାହିଁ । ସଦାଚାରୀ ହୁଅନ୍ତୁ ।

୨୦. ଶରଣାଗତ - ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଯିବା କ୍ଷଣି ଏବଂ ଶୋଇବାକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଇଶ୍ବରଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତୁ । ଇଶ୍ବରଙ୍କ ଠାରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ କରିଦିଅନ୍ତୁ ।

ସ୍ବାମୀ ଶିବାନନ୍ଦ ସରସ୍ବତୀ ମହାରାଜ
ଦିବ୍ୟଜୀବନ ସଂଘ, ଗଣିକେଶ

ଅମୃତବାଣୀ - ୩

ସାଧନା ତତ୍ତ୍ବ :

ବା ଦ୍ରୁତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶ ପାଇଁ
ସପ୍ତସାଧନା ବିଦ୍ୟା ଉପକ୍ରମଣିକା

୧. କେବଳ ନିରାପତ୍ତ ହଜାରେ ପ୍ରକାର ବିଷୟ କାର୍ଯ୍ୟତଃ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ବିଷୟ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଶ୍ରେୟସ୍କର । ତେଣୁ ଯୋଗ, ଧର୍ମ ଓ ଦାର୍ଶନିକ ଜ୍ଞାନକୁ ଜୀବନର କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଲଗାଇବାର ଅଭ୍ୟାସ କରନ୍ତୁ ।

୨. ଏହି ସାଧନା ତତ୍ତ୍ବରେ ସନାତନ ଧର୍ମର ସାରକଥା ୩୨ ଗୋଟି ଉପଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ଅତି ବିଶୁଦ୍ଧ ରୂପରେ ପରିବେଷଣ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଯୁଗର ଅତି କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ସମସ୍ତ ସାଧନାର ପରିମାଣ ଓ ସମୟ ଧାର ଧୀରେ ବଢ଼ାଇ ଚାଲନ୍ତୁ ।

୩. ସ୍ବଭାବକୁ ହଠାତ୍ ବଦଳାଇ ହୁଏ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଥିରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଉପଦେଶ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଅଳ୍ପ କେତେକ ଆପଣଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପାଳନ

କରିବା ସହଜ ବୋଧ ହେବ, ପ୍ରଥମେ ସେହି କେତୋଟି ଉପଦେଶ ପାଳନ କରିବାକୁ ସଂକଳ୍ପ କରନ୍ତୁ । ତା ପଳରେ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱଭାବରେ କିଛିଟା ହେଲେ ବି ଉନ୍ନତି ଘଟିବ । ଯଦି ଅସୁସ୍ଥତା ବା କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ତତା କି କୌଣସି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କାରଣରୁ କୌଣସି ଦିନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାଧନା କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ତା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଶଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତୁ ବା ଜପ କରନ୍ତୁ; ଯାହାକି ଚାଲିବା, ବୁଲିବା କିମ୍ବା ସାଂସାରିକ କର୍ମ କରିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

ଆରୋଗ୍ୟ ସାଧନା

୧. ମିତହାର - ଅଧାପେଟ ଖାଆନ୍ତୁ । ଲଘୁପାଚ୍ୟ ଓ ସରଳ ଖାଦ୍ୟ ଖାଆନ୍ତୁ । ସୁଷମ ଖାଦ୍ୟ ଖାଆନ୍ତୁ । ଭଗବାନଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରି ଖାଆନ୍ତୁ ।
୨. ରଜୋଗୁଣ ଓ ତମୋଗୁଣ - ବର୍ଜକ ଖାଦ୍ୟ ତ୍ୟାଗ, ଲଙ୍କାମରିଚ, ପିଆଜ, ରସୁଣ, ତେନ୍ତୁଳି ପ୍ରଭୃତି ଯଥାସମ୍ଭବ ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତୁ । ଚା, କଫି, ଧୂମପାନ ତାମ୍ବୁଲ (ପାନ), ମାଛ, ମାଂସ ଓ ମଦ୍ୟ ପ୍ରଭୃତି ତାମସିକ ଖାଦ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତୁ ।
୩. ବ୍ରତ - ଉପାହାର - ଏକାଦଶୀରେ ଉପବାସ କରନ୍ତୁ ; ସେ ଦିନ କେବଳ ଦୁଧ ଓ ଫଳମୂଳ ଖାଇ ରହନ୍ତୁ ।
୪. ଆସନ ଓ ବ୍ୟାୟାମ - ପ୍ରତ୍ୟହ ୧୫ ରୁ ୩୦ ମିନିଟ ଯୋଗାସନ ଓ ବ୍ୟାୟାମ କରନ୍ତୁ । ପ୍ରତ୍ୟହ ଦୁଇ ତିନି କି.ମି. ଚାଲନ୍ତୁ କିମ୍ବା କ୍ଷରତ ହେଲାଭଳି ଖେଳାଖେଳି କରନ୍ତୁ ।
୫. ମୌନ - ପ୍ରତ୍ୟହ ଦୁଇ ଘଣ୍ଟା ଓ ରବିବାର ଦିନ ଆଠ ଘଣ୍ଟା ମୌନବ୍ରତ ପାଳନ କରନ୍ତୁ ।

୬. ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ - ନିଜର ବୟସ ଓ ଅବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ପାଳନ କରନ୍ତୁ । ମାସରେ ଥରେ ମାତ୍ର ଯୌନ ସଂପର୍କ ରଖି ପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାହାକୁ କମାଇ କମାଇ ବର୍ଷକରେ ଗୋଟିଏ ଥରକୁ ନେଇ ଆସନ୍ତୁ । ଶେଷରେ ଆଜୀବନ ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ପାଳନ କରିବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ ।

ଚରିତ୍ର ସାଧନା

୭. ସତ୍ୟ - ସତ୍ୟ କହନ୍ତୁ । ଅଳ୍ପ କହନ୍ତୁ । କୋମଳ ବଚନ କହନ୍ତୁ ।
୮. ଅହିଂସା - ମନ, ବଚନ ଓ କର୍ମରେ କାହାରିକୁ କଷ୍ଟ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ପ୍ରାଣୀ ମାତ୍ରକେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ଭାବ ରଖନ୍ତୁ ।
୯. ଆର୍ଜବ - ନିଜର କଥା ଓ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସରଳ, ସ୍ପଷ୍ଟ ନିଷପଟ ହୁଅନ୍ତୁ ।
୧୦. ସାଧୁତା - ସାଧୁ ହୁଅନ୍ତୁ । ନିଜେ ପରିଶ୍ରମ କରି ଜୀବିକା ଉପାର୍ଜନ କରନ୍ତୁ । ଅଧର୍ମରେ ଅନ୍ୟାୟ ମାର୍ଗରେ ଉପାର୍ଜିତ ଧନ ବା ବସ୍ତୁ ବା ଉପକାର ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ସଜନତା ଓ ଚରିତ୍ରବତ୍ତାର ବିକାଶ କରନ୍ତୁ ।
୧୧. କ୍ଷମା - କ୍ଷମା, ଯୈର୍ଯ୍ୟ, ଶାନ୍ତି, ଦୟା ଓ ସହିଷ୍ଣୁତା ଦ୍ଵାରା କ୍ରୋଧ ଦମନ କରନ୍ତୁ । ଅନ୍ୟର ଦୋଷ ଭୁଲି ଯାଇ କ୍ଷମା ଦିଅନ୍ତୁ ।

ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ସାଧନା

୧୨. ମନସଂଯମ - ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏକ ସପ୍ତାହ ବା ଏକ ମାସ ପାଇଁ ତିନି ଖାଆନ୍ତୁ ନାହିଁ ; ରବିବାର ଦିନ ଲୁଣ ଖାଆନ୍ତୁ ନାହିଁ ।
୧୩. କୁ ସଜାତ୍ୟାଗ - ତାସ ଖେଳ, ଉପନ୍ୟାସ ପାଠ, ସିନେମାଦେଖା ଓ କ୍ଲବ ଯିବା ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ । ଦୁର୍ଜନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହନ୍ତୁ । ବସ୍ତ୍ରବାଦୀ

ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଆଳାପ ଆଲୋଚନା କରିବା ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ । ଯାହାର ଈଶ୍ବର ବିଶ୍ବାସ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେ ଆପଣଙ୍କର ସାଧନାକୁ ସମାଲୋଚନା କରେ, ତା ସହିତ ମିଳାମିଶା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

୧୪. ସରଳ ଜୀବନ - ନିଜର ଚାହିଦା କମାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ଧୀରେ ଧୀରେ ନିଜର ବ୍ୟବହାରିକ ଜିନିଷପତ୍ରର ସଂଖ୍ୟା ଓ ଧନ ସଂପଦର ପରିମାଣ କମାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ସରଳ ଜୀବନ ଯାପନ କରି ଉଚ୍ଚ-ବିଚାର ପୋଷଣ କରନ୍ତୁ ।

୧୫. ପରୋପକାର - ପରୋପକାର ହିଁ ପରମ ଧର୍ମ । ଅହଂକାର ନ ରଖି ଏବଂ ପୁରସ୍କାର ପାଇବାର ଆଶା ନ ରଖି ପ୍ରତି ସପ୍ତାହରେ କେତେ ଘଣ୍ଟା ନିଷ୍କାମ ସେବା କରନ୍ତୁ । ନିଜର ସାଂସାରିକ କର୍ମ ମଧ୍ୟ ସେହି ମନୋଭାବରେ କରନ୍ତୁ । କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ କରିବା ହିଁ ଈଶ୍ବର ଆରାଧନା । ସକଳ କର୍ମ ଈଶ୍ବରଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରନ୍ତୁ ।

୧୬. ଦାନ - ପ୍ରତି ମାସରେ ନିଜ ଆୟର ଟଙ୍କାକେ ଦୁଇ ପଇସାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଦଣ୍ଡପଇସା ହାରରେ ଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ପଦକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ଉପଭୋଗ କରନ୍ତୁ । ‘ବସୁଧେବ କୁଟୁମ୍ବକମ୍’ ଭାବ ନେଇ ଚଳନ୍ତୁ ! ସ୍ୱାର୍ଥ ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତୁ ।

୧୭. ନମ୍ରତା - ବିନୟୀ ହୁଅନ୍ତୁ । ସକଳ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ମାନସିକ ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତୁ । ସର୍ବତ୍ର ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଅସ୍ଥିତ୍ୱ ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ । ମିଥ୍ୟାଭିମାନ, ଦମ୍ଭ ଓ ଗର୍ବ ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତୁ ।

୧୮. ଶ୍ରଦ୍ଧା - ଗୀତା, ଗୁରୁ ଓ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଠାରେ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ, “ହେ ପ୍ରଭୁ, ତୁମର ଇଚ୍ଛା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ; ମୁଁ ଆଉ କିଛି ଚାହେଁନା” ସକଳ ପରିସ୍ଥିତି ଓ ସମସ୍ତ ଘଟଣାରେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧି କରି ସମ ଭାବରେ ତାହାର ଅଧୀନ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତୁ ।

୧୯. ସର୍ବାମୃତାବ - ସକଳ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଠାରେ ଈଶ୍ବର ଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ବ-ଆତ୍ମା ସମାନ ମନେ କରି ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରେମ ଭାବ ରଖନ୍ତୁ । କାହାରିକୁ ଘୃଣା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।
୨୦. ନାମ ସ୍ମରଣ - ସର୍ବଦା ଈଶ୍ବରଙ୍କ ନାମ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତୁ । ଅନ୍ତତଃ ସକାଳେ ନିଦରୁ ଉଠିବା ପରେ, କୃମି କରିବା ଭିତରେ ଟିକିଏ ସମୟ ମିଳିବା କ୍ଷଣି ଏବଂ ରାତିରେ ଶୋଇବା ପୂର୍ବରୁ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ନାମ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତୁ । ପାଖରେ ସବୁବେଳେ ଜପ ମାଳାଟିଏ ରଖନ୍ତୁ ।

ମାନସିକ ସାଧନା

୨୧. ଗୀତା ଅଧ୍ୟୟନ - ପ୍ରତିଦିନ ଗୀତାର ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟାୟ କିମ୍ବା ଅନ୍ତତଃ ୧୦ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅର୍ଥ ସହିତ ଅଧ୍ୟୟନ କରନ୍ତୁ । ଗୀତାର ମୂଳ ଶ୍ଳୋକଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ ବୁଝିବା ନିମନ୍ତେ ସଂସ୍କୃତ ଶିଖନ୍ତୁ ।
୨୨. ଗୀତା ମୁଖସ୍ଥ - ଧୀରେ ଧୀରେ ସମଗ୍ର ଗୀତାଟି ମୁଖସ୍ଥ କରି ପଢନ୍ତୁ । ପକେଟରେ ସବୁବେଳେ ଖଣ୍ଡିଏ (ଗୀତା) ବହି ଧରନ୍ତୁ ।
୨୩. ସ୍ବାଧ୍ୟାୟ - ପ୍ରତିଦିନ ବା ଅନ୍ତତଃ ଛୁଟିଦିନମାନଙ୍କରେ ରାମାୟଣ, ଭାଗବତ, ଉପନିଷଦ, ଯୋଗବଶିଷ୍ଠ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥରୁ କିଛି ଅଂଶ ଅବଶ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନ କରନ୍ତୁ ।
୨୪. ସତ୍ସଙ୍ଗ - କାର୍ତ୍ତବୀର, ସତ୍ସଙ୍ଗ, ସତ୍ତ୍ବ ସମାଗମ କିମ୍ବା ଧର୍ମସଭା ପ୍ରଭୃତିରେ ଯୋଗ ଦେବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ଛାଡନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଛୁଟି ଦିନମାନଙ୍କରେ ଏହିଭଳି ଅନୁଷ୍ଠାନମାନ ଆୟୋଜନ କରନ୍ତୁ ।

୨୫. ମନ୍ଦିର ଦର୍ଶନ - ପ୍ରତି ସପ୍ତାହରେ ଅନ୍ତତଃ ଅରଟିଏ ଦେବମନ୍ଦିର ବା
ଉପାସନା ପୀଠ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯାଆନ୍ତୁ । ସେଠାରେ ଭଜନ, କୀର୍ତ୍ତନ
ତଥା ପ୍ରବଚନ ପାଇଁ ସଜ୍ଜନମାନଙ୍କର ସମ୍ମିଳନୀ ଆୟୋଜନ କରନ୍ତୁ ।
୨୬. ଏକାନ୍ତବାସ - ଅବକାଶ ସମୟତକ କିମ୍ବା ଛୁଟି ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଯଥା
ସମ୍ଭବ ସାଧୁ ସନ୍ଥଙ୍କ ଗୃହଣରେ କଟାନ୍ତୁ କିମ୍ବା କୌଣସି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ
ଯାଇ ସେଠାରେ ଏକାନ୍ତରେ ବସି ସାଧନା କରନ୍ତୁ ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସାଧନା

୨୭. ବ୍ରାହ୍ମମୁହୂର୍ତ୍ତ - ରାତିରେ ଶାନ୍ତ ଶୋଇପଡ଼ି ପ୍ରାତଃ ୪ଟାରେ ବ୍ରାହ୍ମ
ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଉଠିପଡନ୍ତୁ । ଉଠିବାର ଅଧ ଘଣ୍ଟାକ ଭିତରେ ଶୌଚ,
ଦାନ୍ତଘଷା ଓ ଗାଧୁଆ-ପାଧୁଆ ସାରି ଦିଅନ୍ତୁ ।
୨୮. ଜପ, ଧ୍ୟାନ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା - ପଦ୍ମାସନ, ଶିଖାସନ ବା ସୁଖାସନରେ
ବସି ସକାଳ ୫ଟାରୁ ୬ ଟା ଶେଷ ଯାଏଁ ପ୍ରାଣାୟାମ, ଜପ, ଧ୍ୟାନ,
ସ୍ତୋତ୍ର ପାଠ ଓ କୀର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ । ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ଯାଏଁ ଗୋଟିଏ
ଆସନରେ ବସି ଏ ସବୁ ଅଭ୍ୟାସ କରନ୍ତୁ ।
୨୯. ସନ୍ଧ୍ୟା ବନ୍ଦନା - ଦୈନିକ ସନ୍ଧ୍ୟା, ଗାୟତ୍ରୀ ଜପ, ନିତ୍ୟକର୍ମ ଓ
ପୂଜାପାଠ କରନ୍ତୁ ।
୩୦. ମନ୍ତ୍ର ଲିଖନ - ପ୍ରତ୍ୟେକ ୧୦ ମିନିଟରୁ ଅଧ ଘଣ୍ଟାଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖଣ୍ଡିଏ
ଖାତାରେ ନିଜର ଇଚ୍ଛାମନ୍ତ୍ର ବା ଭଗବାନଙ୍କ ନାମ ଲେଖନ୍ତୁ ।
୩୧. ମନ୍ତ୍ରପାଠ, ଭଜନ, କୀର୍ତ୍ତନ - ରାତିରେ ସ୍ୱଜନ ଓ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ
ସହିତ ମିଶି ଅଧ ଘଣ୍ଟାରୁ ଏକ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାମ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ, ସ୍ତୋତ୍ର
ପାଠ ଓ ଭଜନ ଗାନ କରନ୍ତୁ ।

୩୨. ଦୈନନ୍ଦିନ - ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରଣାଳୀରେ ସାଧନା କରିବା ଲାଗି ପ୍ରତିବର୍ଷ ଆରମ୍ଭରେ ସଂକଳ୍ପ କରନ୍ତୁ । ନିୟମିତତା, ନିଷ୍ଠା ଓ ତତ୍ପରତାର ସହିତ ସଂକଳ୍ପ ପାଳନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସାଧନାର ବିବରଣୀ ଗୋଟିଏ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଡାଇରୀରେ ଟିପି ରଖନ୍ତୁ । ପ୍ରତିମାସ ଶେଷରେ ତାହାକୁ ସମୀକ୍ଷା କରି ନିଜର ତ୍ରୁଟି ସୁଧାରନ୍ତୁ ।

ସ୍ବାମୀ ଶିବାନନ୍ଦ ସରସ୍ବତୀ ମହାରାଜ
ଦିବ୍ୟଜୀବନ ସଂଘ, ରଷିକେଶ

ଓଁ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି !

ସ୍ବାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ବାଣୀ

୧. କଠୋପନିଷଦ୍ 'ଶ୍ରଦ୍ଧା' କଥା ସ୍ମରଣ କର - 'ଶ୍ରଦ୍ଧା ନିବେଶ' । ବାଳକ ନଚିକେତା ଶ୍ରଦ୍ଧା ବଳରେ ଯମ ମୁହଁକୁ ଯିବାକୁ ଡରିଲା ନାହିଁ । ଶ୍ରଦ୍ଧା ବଳରେ ସେ ଆତ୍ମଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରି ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟୀ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଶ୍ରଦ୍ଧା ବିଷୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଅ । ସମସ୍ତ ଧର୍ମ ମୂଳରେ, ସମସ୍ତ ଆତ୍ମୋକ୍ତି ମୂଳରେ ଏହି ଶ୍ରଦ୍ଧା ବା ବିଶ୍ବାସ ହିଁ ହେବ । ପ୍ରଥମେ ନିଜ ଉପରେ ବିଶ୍ବାସସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅ । ଆତ୍ମବିଶ୍ବାସ ନ ଥିଲେ କେବେ ହେଲେ ତୁମର ମୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ବିଶ୍ବାସ, ବିଶ୍ବାସ, ବିଶ୍ବାସ; ନିଜ ଉପରେ ବିଶ୍ବାସ, ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ବାସ ହିଁ ସର୍ବବିଧି ଉନ୍ନତିର ଉପାୟ ।

୨. ଶୁଦ୍ଧ ପବିତ୍ର ହୁଅ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ ସ୍ଥାପନ କର, ସବୁବେଳେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କର, ତା ହେଲେ କେହି ତୁମକୁ ବାଧା ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏକ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ନିକଟରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କର ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଅଧିକତର ନୁହେଁକି ? ଆତ୍ମବିଶ୍ଵାସୀ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ମହତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ।
୩. ନିଜର ଆଦର୍ଶ ବା ଇଷ୍ଟରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ ସ୍ଥାପନ କର । ତୁମର ଭକ୍ତି ବା ବିଶ୍ଵାସ ଯେପରି କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ନ ହୁଏ, କେବଳ ଭାବପ୍ରବଣତାରେ ପର୍ଯ୍ୟବସିତ ନ ହୁଏ, ସେଥି ପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ ନ ହୁଅ । ଚାତକ ପକ୍ଷୀ ବୃକ୍ଷ ଜଳ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଜଳ ପାନ କରେ ନାହିଁ । ଶତ ଶତ ଘଡ଼ଘଡ଼ି, ବିଜୁଳି ମାଲଲେ ସୁଦ୍ଧା ସେ ବର୍ଷାଜଳ ପାନ କରିବା ସଙ୍ଗେ ଆକାଶ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ ରହିଥାଏ ।
୪. ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବଳ ଉଦ୍ୟମ, ପ୍ରାଣପାତ କରି ସୁଦ୍ଧା ଯଦି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ନ ହୁଅ, ତାହାହେଲେ ମଧ୍ୟ ହତାଶ ହୁଅ ନାହିଁ । ମୃତ୍ୟୁକୁ ବରଣ କରିବା ଶ୍ରେୟ ; କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ସଂକଳ୍ପରୁ ଟଳିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ‘ସନ୍ନିମିତ୍ତେ ବରଂ ତ୍ୟାଗୋ ବିନାଶୋ ନିୟତେ ସତି’ ମୃତ୍ୟୁ ଯେତେବେଳେ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ସେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ଆଦର୍ଶ ପାଇଁ ମରିବା ଭଲ ।
୫. ଯାହାଠାରେ ସତ୍ୟ, ପବିତ୍ରତା, ନିଃସ୍ଵାର୍ଥପରତା ବିଦ୍ୟମାନ, ବାଧା ବିପତ୍ତି ତାହାର କଅଣ କରିବ ! ଜଗତବାସୀ ତାହାର ବିରୋଧରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ତାହାର କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଦଶାବତାର ଷ୍ଟୋତ୍ର

୧. ପ୍ରଳୟ ପୟୋଧି ଜଳେ ଧୂତ ବାନସି ବେଦଂ,
ବିହିତ ବହିତ୍ର ଚରିତ୍ର ମଖେଦମ୍ ।
କେଶବ ଧୂତ ମାନ ଶରୀର
ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ।
୨. କ୍ଷିତିରତି ବିପ୍ଳବରେ ତବ ତିଷ୍ଠତି ପୃଷ୍ଠେ,
ଧରଣୀ ଧାରଣ କିଶଚକ୍ର ଗରିଷ୍ଠେ ।
କେଶବ ଧୂତ କଞ୍ଚୁପ ରୂପ
ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ।
୩. ବସତି ଦଶନଶିଖରେ ଧରଣୀ ତବଲଗ୍ନା,
ଶଶିନି କଳଙ୍କ ଜଳେବ ନିମଗ୍ନା ।
କେଶବ ଧୂତ ନରହରି ରୂପ
ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ।
୪. ତବ କର କମଳ ବରେ ନଖମତ୍ତୁତ ଶୃଙ୍ଗ,
ଦଳିତ ହରିଶ୍ୟକଶିପୁ ତନୁ ଭୃଙ୍ଗ ।
କେଶବ ଧୂତ ନରହରି ରୂପ
ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ।
୫. ଛଳୟସି ବିକ୍ରମଣେ ବଳିମତ୍ତୁତ ବାମନ,
ପଦନଖ ନୀର ଜନିତ ଜନ ପାବନ ।
କେଶବ ଧୂତ ବାମନ ରୂପ
ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ।

୬. କ୍ଷତ୍ରିୟ ରୂପର ମୟେ ଜଗଦପଗତ ପାପମ୍,
ସୁପୟସି ପୟସି ସବିତ ଭଗତାପମ୍ ।
କେଶବ ଧୃତ ଭଗୁପତି ରୂପ
ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ।
୭. ବିତରସି ଦିକ୍ଷୁରଣେ ଦିକ୍ପତି କମନୀୟମ୍ ।
ଦଶମୁଖ ମୌଳି ବଳିଂ ରମଣୀୟମ୍ ।
କେଶବ ଧୃତ ଗାମ ଶରୀର
ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ।
୮. ବହସି ବିପୁସି ବିଶଦେ ବସନଂ ଜନଦାତ୍ତଂ,
ହଳହତିଭୀତି ମିଳିତ ଯମୁନାତ୍ତଂ ।
କେଶବ ଧୃତ ହଳଧର ରୂପ
ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ।
୯. ନିନ୍ଦସି ଯଜ୍ଞ ବିଧେରହ ଶୁଚିତାତମ୍,
ସଦୟ ହୃଦୟ ଦଶିତ ପଶୁଘାତମ୍ ।
କେଶବ ଧୃତ ବୁଦ୍ଧ ଶରୀର
ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ।
୧୦. ମେଘ ନିବହ ନିଧନେ କଳୟସି କରବାଳୟ
ଧୂମକେତୁମିବ କିମପି କରାଳମ୍ ।
କେଶବ ଧୃତ କଲ୍ପକୀ ଶରୀର
ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ।
୧୧. ଶ୍ରୀ ଜୟଦେବ କବେରିଦଂ ମୁଦିତ ମୁଦାରମ୍,
ଶୁଣୁ ସୁଖଦଂ ଭବସାରମ୍ ।
କେଶବ ଧୃତ ଦଶବିଧ ରୂପ
ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ।

ମହାକବି ଶ୍ରୀ ଜୟଦେବ
(ଦ୍ଵାଦଶ ଶତାବ୍ଦୀ)

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥାଷ୍ଟକମ୍

କଦାଚିତ୍ କାଳନ୍ଦିତଟ ବିପିନ-ସଂଗୀତକବରୋ
ମୁଦାଭୀରୀ-ନାରୀ-ବଦନ କମଳାସ୍ବାଦ-ମଧୁପଃ
ରମା-ଶମ୍ଭୁ ବ୍ରହ୍ମସୁରପତି ଗଣେଶାଜିତ ପଦୋ,
ଜଗନ୍ନାଥଃ ସ୍ବାମୀ ନୟନପଥଗାମୀ ଭବତୁ ମେ । ୧ ।

ଭୂତେ ସର୍ବେଷାଂ ବେଶୁଂ ଶିରସି ଶିଖିପୁଞ୍ଜଂ କଟୀତଟେ
ଦୁକୂଳଂ ନେତ୍ରାନ୍ତେ ସହଚର କଟାକ୍ଷଂ ବିଦ୍ୟଧତ୍ ।
ସଦା ଶ୍ରୀମଦ୍ ବୃନ୍ଦାବନ ବସତି ଲୀଳା-ପରିଚୟୋ
ଜଗନ୍ନାଥଃ ସ୍ବାମୀ ନୟନପଥଗାମୀ ଭବତୁ ମେ । ୨ ।

ମହାୟୋଧେଷ୍ଠାନ୍ତେ କନକରୁଚିରେ ନୀଳଶିଖରେ
ବସନ୍ ପ୍ରାସ୍ନାଦାନ୍ତେ ସହଜ ବଳଭଦ୍ରେଣ ବଳିନୀ ।
ସୁଭଦ୍ରା ମଧ୍ୟସ୍ଥଃ ସକଳ ସୁରସେବାବସରଦୋ
ଜଗନ୍ନାଥଃ ସ୍ବାମୀ ନୟନପଥଗାମୀ ଭବତୁ ମେ । ୩ ।

କୃପାପାରାବାରଃ ସଜ୍ଜଳଜଳଦଶ୍ରେଣୀରୁଚିରୋ
ରମାବାଣୀରାମଃ ସ୍ମରଦମଳପଙ୍କେରୁହମୁଖୌଃ ।
ସୁରେନ୍ଦ୍ରରାଧାଧ୍ୟଃ ଶ୍ରୁତିଗଣଶିଖା ଗୀତ ଚରିତୋ
ଜଗନ୍ନାଥଃ ସ୍ବାମୀ ନୟନପଥଗାମୀ ଭବତୁ ମେ । ୪ ।

ରଥାରୂଢୋଗଞ୍ଜନ୍ ପଥମିଳିତ ଭୂଦେବପଟଳୈଃ
ସ୍ତୁତିପ୍ରାଦୁର୍ଭାବଂ ପ୍ରତିପଦମୁପାକର୍ଷ୍ୟ ସଦୟଃ ।
ଦୟାସିନ୍ଧୁର୍ବନ୍ଧୁଃ ସକଳଜଗତଂ ସିନ୍ଧୁସୁତାୟାଃ
ଜଗନ୍ନାଥଃ ସ୍ବାମୀ ନୟନପଥଗାମୀ ଭବତୁ ମେ । ୫ ।

ପରଂବ୍ରହ୍ମାପୀତଃ କୁବଳୟଦଳୋତ୍ପଲ୍ଲବନୟନୋ
ନିବାସୀ ଗୀଳାବ୍ରୌ ନିହିତ ଚରଣୋନନ୍ଦଶିରସି ।
ରସାନନ୍ଦୋ ରାଧାସରସବପୁରାଲିଙ୍ଗନସୁଖୋ
ଜଗନ୍ନାଥଃ ସ୍ବାମୀ ନୟନପଥଗାମୀ ଭବତୁ ମେ । ୬।

ନ ବୈ ଯାତେରାଜ୍ୟଂ ନ ଚ କନକ ମାଣିକ୍ୟବିଭବଂ
ନ ଯାତେହଂ ରମ୍ୟାଂ ସକଳଜନକାମ୍ୟାଂ ବରବଧୂମ୍ ।
ସର୍ବା କାଳେ କାଳେ ପ୍ରମଥପତିନା ଗୀତ ଚରିତୋ
ଜଗନ୍ନାଥଃ ସ୍ବାମୀ ନୟନପଥଗାମୀ ଭବତୁ ମେ । ୭।

ହର ତ୍ବଂ ସଂସାରଂ ଦ୍ରୁତତରମସାରଂ ସୁରପତେ
ହର ତ୍ବଂ ପାପାନାଂ ବିତତିମପଲ୍ଲୀଂ ଯାଦବପତେ ।
ଅହୋ ଦୀନାନାଥୋ ନିହିତମଚଳଂ ନିଶ୍ଚିତମିଦଂ
ଜଗନ୍ନାଥଃ ସ୍ବାମୀ ନୟନପଥଗାମୀ ଭବତୁ ମେ । ୮।

ଜଗନାଥାଷ୍ଟକମ୍ ପୁଣ୍ୟଂ ଯଃ ପଠେତ୍ ପ୍ରଯତଃ ଶୁଚିଃ
ସର୍ବପାପ ବିଶୁଦ୍ଧାତ୍ମା ବିଷ୍ଣୁଲୋକଂ ସଗଚ୍ଛତି । ୯।

॥ ଭତି ଶ୍ରୀଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟକୃତଂ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥାଷ୍ଟକଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣମ୍ ॥

ଉପପଦ୍ ପାଦ ଆଦି ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ

ହିନୁମାନ ଚାଳିଷା

-ଦୋହା-

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ଚରନ ସରୋଜ ରଜ	ନିଜ ମନୁ ମୁକୁରୁ ସୁଧାରି,
ବରନର୍ତ୍ତ ରଘୁବର ବିମଳ ଜୟ	ଜୋ ଦାୟକୁ ଫଳ ଚାରି ।
ବୁଦ୍ଧିହୀନ ତନୁ ଜାମିକେ	ସୁମିରୌଂ ପବନ-କୁମାର,
ବଳ ବୁଦ୍ଧି ବିଦ୍ୟା ଦେହୁ ମୋହିଂ	ହରହୁ କଲେସ ବିକାର ।

-ଚୌପାଇ-

ଜୟ ହନୁମାନ ଜ୍ଞାନ ଗୁନ ସାଗର,	ଜୟ କପାସ ତିହୁଁ ଲୋକ ଉଜାଗର
ରାମ ଦୂତ ଅତୁଲିତ ବଳଧାମା,	ଅଞ୍ଜନି ପୁତ୍ର ପବନ ସୁତ ନାମା ।
ମହାବୀର ବିକ୍ରମ ବଜରଂଗୀ,	କୁମତି ନିବାର ସୁମତି କେ ସଂଗୀ ।
କଞ୍ଚନ ବରନ ବିରାଜ ସୁବେଷା,	କାନନ କୁଂଡଲ କୁଂଚିତ କେସା ।
ହାଥ ଚକ୍ର ଔର ଧ୍ବଜା ବିରାଜେ,	କାଁକ୍ଷେ ମୁଁଜ ଜନେଉ ସାଜେ ।
ସଙ୍କର ସୁଫୁନ କେସରୀ ନନ୍ଦନ,	ତେଜ ପ୍ରତାପ ମହା ଜଗ ବଂଦନ ।
ବିଦ୍ୟାସ୍ଥାନ ଗୁନି ଅତି ଚାତୁର ,	ରାମ କାଜ କରିବେ କୋ ଆତୁର ।

ପ୍ରଭୁ ଚରିତ୍ର ସୁନିବେ କୋ ରସିୟା,	ରାମ ଲକ୍ଷ୍ମୀନ ସୀତା ମନ ବସିୟା ।
ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପ ଧରି ସିନ୍ଧୁ ଦିଶାୟା,	ବିକଟ ରୂପ ଧରି ଲଙ୍କ ଜରାୟା ।
ଭୀମ ରୂପ ଧରି ଅସୁର ସଂହାରେ,	ରାମଚନ୍ଦ୍ର କେ କାଜ ସଂହାରେ ।
ଲାୟ ସଜୀବନ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଜିୟାୟେ,	ଶ୍ରୀ ରଘୁବୀର ହରଷି ଉର ଲାୟେ ।
ରଘୁପତି କାହ୍ନୀ ବହୁତ ବଡ଼ାଇ,	ତୁମ ମମ ପ୍ରିୟ ଭରତ ହିଁ ସମ ଭାଇ ।
ସହସ୍ର ବଦନ ତୁହୁରୋ ଯଶ ଗାଢ଼େ,	ଅସ କହି ଶ୍ରୀପତି କଂଠ ଲଗାଢ଼େ ।
ସନକାଦିକ ବ୍ରହ୍ମାଦି ମୁନୀସା,	ନାରଦ ସାରଦ ସହିତ ଅହିସା ।
ଜମ କୁବେର ଦିଗପାଲ ଜହାଁ ତେ,	କବି କୋବିଦ କହି ସକୈଁ କହାଁ ତେ ।
ତୁମ ଉପକାର ସୁଗ୍ରୀଓ ହିଁ କାହ୍ନୀ,	ରାମ ମିଲାୟ ରାଜ ପଦ ଦୀହା ।
ତୁହୁରୋ ମନ୍ତ୍ର ବିଭୀଷନ ମାନା,	ଲଙ୍କେଶ୍ଵରୀ ଉୟେ ସବ ଜଗ ଜାନା ।
ଜୁଗ ସହସ୍ର ଯୋଜନ ପର ଭାନୁ,	ଲୀଳୋପା ତାହିଁ ମଧୁର ଫଳ ଜାନୁ ।
ପ୍ରଭୁ ମୁଦ୍ରିକା ମେଲି ମୁଖ ମାହୀ,	ଜଳଧି ଲାଘିଗୟେ ଅତରଜ ନାହୀ ।
ଦୁର୍ଗମ କାଜ ଜଗତ କେ ଜେତେ,	ସୁଗମ ଅନୁଗ୍ରହ ତୁହୁରେ ତେତେ ।
ରାମ ଦୁଆରେ ତୁମ ରଖାୟାରେ,	ହୋତ ନ ଆସ୍ଥା ବିନୁ ପୈସାରେ ।
ସବ ସୁଖ ଲଢ଼ି ତୁହୁରୀ ସରନା,	ତୁମ ରକ୍ଷକ କାହୁଁ କୋ ଡରନା ।
ଆପନ ତେଜ ସହୁରୋ ଆପୈ,	ତିନୋଁ ଲୋକ ହାଁକ ତେଁ କାଁପୈ ।
ଭୂତ ପିଶାଚ ନିକଟ ନହିଁ ଆସ୍ତେ,	ମହାବୀର ଜବ ନାମ ସୁନାସ୍ତେ ।
ନାସି ରୋଗ ହରୈ ସବ ପିରା,	ଜପତ ନିରଂତର ହନୁମତ ବୀରା ।
ସକଟ ତେଁ ହନୁମାନ ଛୁଡ଼ାସ୍ତେ,	ମନ କ୍ରମ ବଚନ ଧ୍ୟାନ ଜୋ ଲାସ୍ତେ ।
ସବ ପର ରାମ ତପସ୍ଵୀ ରାଜା,	ତିନ କେ କାଜ ସକଲ ତୁମ ସାଜା ।

ଔର ମନୋରଥ କୋ କୋଇ ଲାଞ୍ଜେ, ସୋଇ ଅମିତ ଜୀବନ ଫଳ ପାଞ୍ଜେ ।
 ଚାରୋଂ ଯୁଗ ପରତାପ ତୁମ୍ଭହାରା, ହେ ପରସିଦ୍ଧ ଜଗତ ଉଜ୍ଜିୟାରା ।
 ସାଧୁସଂତ କେ ତୁମ ରଖିଥାରେ, ଅସୁର ନିକଂନ୍ଦନ ରାମ ଦୁଲ୍ଲୀରେ ।
 ଅଷ୍ଟ ସିଦ୍ଧି ନୌ ନିଧୁ କେ ଦାତା, ଅସ ବର ଦାନ ଜାଲୁକୀ ମାତା ।
 ରାମ ରସାୟନ ତୁମ୍ଭରେ ପାସା, ସୁଦା ରହୋ ରଘୁପତି କେ ଦାସା ।
 ତୁମ୍ଭରେ ଭଜନ ରାମ କୋ ପାଞ୍ଜେ, ଜନମ ଜନମ କେ ଦୁଃଖ ବିସରାଞ୍ଜେ ।
 ଅନ୍ତ କାଳ ରଘୁବର ପୁର ଜାଇ, ଜହ୍ନା ଜନ୍ମ ହରି ତୁମ୍ଭ କହାଇ ।
 ଔର ଦେବତା ଚିର ନ ଧରଇ, ହନୁମତ ସେଇ ସର୍ବ ସୁଖ କରଇ ।
 ସଙ୍କଟ କଟେ ମିଟେ ସବ ପୀରା, କୋ ସୁମିରେ ହନୁମତ ବଲବୀରା ।
 ଜେ ଜେ ଜେ ହନୁମାନ ଗୋସାଇ, କୃପା କରହୁ ଗୁରୁ ଦେବ କି ନାହିଁ ।
 ଜୋ ସତବାର ପାଠ କର କୋଇ, ଛୁଟହି ବଂଦି ମହା ସୁଖ ହୋଇ ।
 ଜୋ ଯହ ପଢ଼େ ହନୁମାନ ଚାଲିସା, ହୋୟ ସିଦ୍ଧି, ସାଖୀ ଗୌରୀସା ।
 ତୁଳସୀଦାସ ସଦା ହରି ଚେରା, କୀର୍ତ୍ତେ ନାଥ ହୃଦୟ ମହିଁ ଡେରା ।

-ଦୋହା-

ପଞ୍ଚନ ତନୟ ସଙ୍କଟ ହରନ ମଙ୍ଗଳ ମୂରତୀ ରୂପ ।
 ରାମ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସୀତା ସହିତ ହୃଦୟ ବସହୁ ସୁରଭୂପ ॥

ଗୋସ୍ୱାମୀ ତୁଳସୀଦାସ
 (ଦ୍ୱାଦଶ ଶତାବ୍ଦୀ)

ମା ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ପ୍ରଚାର ଓ ପ୍ରସାର ପାଇଁ
ଯେ କୌଣସି ବଦାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ସାଧ୍ୟମତେ
ଅନୁଦାନ ରାଶି ନିମ୍ନ ଠିକଣାରେ ପଠାଇ ପାରିବେ ।

ଠିକଣା :

ମା ମଙ୍ଗଳା ମନ୍ଦିର ପରିଚାଳନା ସମିତି
ମାର୍ଚ୍ଚତ ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ସାହୁ (ଜୁଲୁ)
ସା:/ପୋ: ଖଡ଼ଗ ପ୍ରସାଦ
ଜି. ଢେଙ୍କାନାଳ (ଓଡ଼ିଶା) ୭୫୯୧୨୧

ଫୋନ :

୦୬୭୩୨ - ୨୫୮୦୭୬ (ଘର), ୨୫୮୦୨୫ (ଅଫିସ)
ମୋବାଇଲ : ୯୮୬୧୦ ୪୨୯୩୩